

Arrest

nr. 101 841 van 26 april 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 15 oktober 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 september 2011.

Gelet op het arrest nr. 99 950 van 27 maart 2013 waarbij het beroep tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 september 2011 werd verworpen.

Gelet op artikel 39/73-1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op artikel 3 van het besluit van voormeld arrest nr. 99 950 van 27 maart 2013 waarbij de partijen worden opgeroepen om te verschijnen op de terechtzitting van vrijdag 19 april 2013 om 9u30.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat M. SAMPERMANS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1.1. Op 27 maart 2013 heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) het beroep tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 september 2011, bij arrest nr. 99 950 verworpen.

1.2. In artikel 3 van voormeld arrest worden de partijen opnieuw opgeroepen teneinde hun standpunt kenbaar te maken inzake het opleggen van een geldboete wegens kennelijk onrechtmatig beroep.

1.3. De Raad wijst op het bepaalde in artikel 39/73-1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet):

“Als de Raad vindt dat een geldboete wegens kennelijk onrechtmatig beroep verantwoord kan zijn, bepaalt het arrest daartoe een terechtzitting op een nabije datum.

Het arrest wordt betekend aan de partijen.

Het arrest dat de geldboete uitspreekt, geldt in elk geval als op tegenspraak gewezen.

De geldboete gaat van 125 tot 2500 euro. De Koning past elk jaar deze bedragen aan ingevolge de evolutie van het indexcijfer van de consumptieprijsen.

De Koning bepaalt bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de nadere modaliteiten inzake de inning van de geldboete.”

1.4. Deze bepaling is een overname van de regeling die voorzien is in artikel 40 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en voorziet in de mogelijkheid voor de Raad tot het opleggen van een geldboete wanneer er sprake is van een kennelijk onrechtmatig beroep. Wat betreft de gehanteerde begrippen kan dan ook zonder meer verwezen worden naar de invulling die de Raad van State aan deze begrippen geeft (*Parl.St. Kamer, 2010-2011, nr. 0772/001, 25*).

Het kennelijk onrechtmatig beroep is het beroep dat er kennelijk toe strekt om de tenuitvoerlegging van een duidelijk rechtmatige bestuurlijke beslissing te vertragen, of dat kennelijk niet is ingesteld met de bedoeling een uitspraak ten gronde over de aanspraak te verkrijgen. Een dergelijk misbruik kan afgeleid worden uit het bestaan in hoofde van de verzoeker van kwade trouw, van een bedoeling om te schaden of van een dilatoir oogmerk, of uit een uit de lucht gegrepen en kennelijk ongegronde argumentatie (RvS 15 september 2010, nr. 207.381).

De Raad van State oordeelde al meermaals dat de geldboete niet alleen van toepassing is op beroepen tot nietigverklaring maar tevens op het administratief kortgeding, met inbegrip van de procedure ingeleid bij uiterst dringende noodzakelijkheid (RvS 27 juni 2002, nr. 108.527; RvS 31 januari 2003, nr. 115.344; RvS 19 januari 2004, nr. 127.193; zie ook R. STEVENS, *Raad van State. Het procesverloop*, Brugge, Die Keure, 2007, nr. 801).

1.5. Uit de gegevens van het administratief dossier blijkt dat verzoekende partij bij huidig verzoekschrift een beroep indient tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus van 28 september 2011. Deze weigeringsbeslissing was echter reeds het voorwerp van een beroepsprocedure bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen die op 3 februari 2012 de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus weigerde bij arrest nr. 74 625. Vervolgens stelde verzoekende partij een beroep in bij de Raad van State dat niet-toelaatbaar werd verklaard.

Op 6 februari 2013 werd verzoekende partij de beschikking met toepassing van artikel 39/73, §§ 1 en 2 van de vreemdelingenwet betekend waarin haar de gronden op basis waarvan besloten werd tot onontvankelijkheid van huidig beroep duidelijk werden medegedeeld. Op 15 februari diende de verzoekende partij een verzoek tot horen in waarna zij zich op de terechtzitting van 22 maart 2013 liet vertegenwoordigen door haar advocaat die loco verschijnt en waarbij louter verwezen werd naar het verzoekschrift. Bij arrest nr. 99 950 van 27 maart 2013 heeft de Raad dit beroep verworpen wegens manifeste onontvankelijkheid gezien verzoekende partij geen belang had bij huidig beroep en werden de partijen opnieuw opgeroepen teneinde hun standpunt op 19 april 2013 kenbaar te maken inzake het opleggen van een geldboete wegens kennelijk onrechtmatig beroep.

Verzoekende partij liet zich ter terechtzitting van 19 april 2013 vertegenwoordigen door haar advocaat die loco verschijnt en de opdracht heeft om te verwijzen naar het inleidend verzoekschrift.

1.6. *In casu* is de Raad van oordeel dat er sprake is van ernstig misbruik van procedure gezien het duidelijk de bedoeling is geweest van verzoekende partij om de huidige asielprocedure te rekken en om op die manier langer op kosten van de Belgische staat op het Belgisch grondgebied te verblijven. Bijgevolg acht de Raad het verantwoord om een geldboete wegens kennelijk onrechtmatig beroep aan de verzoekende partij op te leggen.

1.7. Het komt de Raad toe om het bedrag van de geldboete te bepalen, met inachtneming van het nadeel dat berokkend werd aan het gerecht, alsook met inachtneming van de financiële toestand van de verzoekende partij. Daar het in deze geen zaak betrof die een dermate juridische complexiteit vertoonde

dewelke zwaar zou doorwegen op de werking van de Raad en rekening houdende met de financiële toestand van verzoekende partij die klaarblijkelijk over de nodige financiële middelen beschikt om in huidig beroep een advocaat onder de arm te nemen, past het in casu een geldboete van 175 EUR op te leggen aan de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Een geldboete van 175 EUR wordt opgelegd aan de verzoekende partij.

Artikel 2

Dit arrest wordt ter kennis gegeven aan de FOD Financiën, dienst Kadaster, registratie en domeinen met het oog op de inning van de geldboete.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig april tweeduizend dertien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS